

PTAKI

Parku Krajobrazowego "Dolina Baryczy"

MYSZOŁÓW

Fot. P.Śnigucki

Wyprowadza tylko jeden lęg w ciągu roku.
Często bywa mylony z jastrzębiem.
Najdłużej żyjący osobnik miał 24 lata.
Długość jego dzioba wynosi 2,8 cm.

Pokarm: drobne ssaki, młode zające i króliki,
owady jaszczurki i płazy, padlina.

Waga: 500 g – 1200 g

Rozpiętość skrzydeł: 120 cm – 140 cm

Ilość jaj: 2 - 4 sztuki

Okres wysiadywania jaj: 34 dni

Najlepszy czas do obserwacji:
Zima, wczesna wiosna

Fot. P.Śnigucki

„Poglądy autorów i treści zawarte w publikacji nie zawsze odzwierciedlają stanowisko WFOŚiGW we Wrocławiu”

Publikacja dofinansowana ze środków
Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej we Wrocławiu

Dolnośląski Zespół Parków
Krajobrazowych
ul. Puszczykowska 10,
50-559 Wrocław
www.dzpk.pl
Wrocław 2017

Bardzo rzadko zakłada je na pojedynczym drzewie – wybiera niewielką kępę drzew pośród pól i łąk lub skraj lasu. Jaja w ilości 2-4 sztuk wysiadyje prawie wyłącznie samica przez około 34 dni. Jaja mają skorupkę barwy białej, z nieregularnie rozmieszczonymi plamami w kolorze żółtawym, rdzawym lub szaro-fioletowym. Pisklęta opuszczają gniazdo po 6-7 tygodniach, rodzice opiekują się nimi jeszcze przez 6 do 8 kolejnych tygodni. Myszołół staje się zdolny do rozrodu w wieku 2-3 lat. Dieta tego ptaka składa się przede wszystkim z norników i innych drobnych gryzoni, zjada także krety, poluje na młode zające, ciężko chore kuropatwy, nie gardzi padliną. Wiosną, gdy pokarmu jest mało zjada ropuchy, żaby, padalce i zaskrońce, rzadziej owady i dżdżownice. Zdobyczy wypatruje także ze słupów przydrożnych, często zjada potracone przez samochody zwierzęta – w tym psy i koty. Podczas polowania może odlecieć od gniazda nawet na kilka kilometrów.

Ciekawostki:

Podczas polowania potrafi (podobnie jak pustułka) zawisnąć w powietrzu trzepocząc skrzydłami.

Wędrówki odbywa samotnie albo w grupach liczących nawet 30 osobników.

Zimuje w zachodniej i południowej Europie, w tym czasie przylatują do nas myszołowy ze wschodu i północy.

Nie poluje w locie – spada na upatrzoną ofiarę i zabija ją na ziemi.

Z punktu widzenia człowieka jest pożytecznym drapieżnikiem – ogranicza istotnie ilość szkodników upraw.

Myszołów (*Buteo buteo*)

Buzzard, Buse variable, Mäusebussard

Należy do ptaków szponiastych średniej wielkości, dosyć licznie występuje na terenie Polski (nawet w górach). Długość jego ciała wynosi od 50 do 60 cm – wraz z dziobem i ogonem. Samce są wyraźnie mniejsze niż samice. Ma krępą budowę ciała, z szerokimi i zaokrąglonymi skrzydłami, ogon jest krótki i dosyć szeroki, podczas lotu rozkładany na kształt wachlarza. Ubarwienie ma bardzo zmienne – od białoszarego i jasnobrązowego do ciemno-brunatnego. Niezwykle trudno jest napotkać dwa ptaki tego gatunku o takich samych barwach. Obserwowano osobniki biało upierzone, z wyraźnie zaznaczonymi ciemnymi plamami na nadgarstkach i z ciemną obwódką skrzydeł. Myszołów jest ciemniejszy z wierzchu, zaś spód ma jaśniejszy. Nogi ma barwy żółtej, upierzone w górnej części skoku. Wprawdzie można odnieść wrażenie, że podczas lotu porusza się ociężale, ale doskonale szybkuje wykorzystując prądy powietrzne.

Fot. P. Śnigucki

Intensywne toki zaczyna pod koniec marca lub na początku kwietnia, wykonuje wówczas efektowne ewolucje w powietrzu na sporych wysokościach. Elementem takich akrobacji jest pionowe pikowanie na ziemię. Jest to nie tylko sposób na „oczarowanie” partnera ale także na oznaczenie swojego terytorium oraz odstraszenie innych osobników tego samego gatunku. Wydaje wówczas przeciągłe głosy

Fot. P. Sendeki

przypominające niemal miauczenie kota. Te charakterystyczne dźwięki naśladują również sójki, co może prowadzić do zabawnych pomyłek podczas obserwacji. Obydwa ptaki (mogące stanowić parę na całe życie) budują dosyć duże – o średnicy około 1 m - gniazdo na drzewie. Umieszczają je na dużej wysokości, wybierając rozwidlenie gałęzi, bądź dogodne miejsce przy pniu. Spodnia część konstruowana jest z gałęzi i patyków, wewnątrz zaś jest wyścielone wrzosem, sierścią ssaków oraz drobnymi zielonymi gałązkami drzew iglastych. Gniazdo może być wykorzystywane nawet przez kilka sezonów lęgowych, i może osiągnąć wówczas wysokość ponad pół metra.

Fot. L. Matacz